

ninger, kan drage den Slutning, at vi maa være belavede paa, at der kan komme Paa- bud om Udvidelse eller om at holde paa det nuværende, det forstaaer jeg ikke.

Med disse Ord kan jeg anbefale Lovfor- slaget til velvillig Overvejelse og ganske slutte mig til den Henstilling, jeg gaar ud fra vil forme sig som et direkte Forslag, om Ned- sættelse af et Udvalg til nærmere Behand- ling af Spørgsmaalene.

Refshauge: Naar jeg har bedt om Ordet under dette Lovforslags Behandling, er det særlig for at udtale mig om Lovfor- slagets § 1. Jeg vil gerne give Udtryk for et, saa vidt jeg skønner, almindeligt Ønske i Sønderjylland om, at den Militærstyrke, vi har i Øjeblikket, bibeholdes. Vi dernede er ikke og har aldrig været Militarister; hvis der var nogen, der var det, er han sik- kert blevet grundig kureret nu efter Verdens- krigen, og hvis man tror, at det, at vi har faaet nogle danske Soldater derned, skulde virke paa os saaledes, at vi blev Milita- rister, maa jeg mene, at den Frygt er ganske ugrundet. Det ærede Medlem Hr. L. Ras- mussen mente, at Grunden til, at man i Sønderjylland ønskede Soldater, var, at det at have danske Soldater dernede var en Dokumentation af, at nu var Suveræne- teten gaaet over til Danmark. Jeg ind- rømmer, at det til en vis Grad er rigtigt, at Ønsket om Bibeholdelsen af den militære Styrke skyldes dette Hensyn; men der er ogsaa andre Forhold, der gør sig gældende, og jeg maa maaske dér nævne, at vi bor ved en Landegrænse, hvor der stadig er Uro, og Befolkningen føler sig derfor betrygget ved at have en Militærstyrke, selv om den er saa lille, som den er.

Der er talt om, at det uddannede Mand- skab kunde erstattes med Rekrutter. Men de Købstæder, der har Militærstyrker der- nede, vilde da være afskaarne fra at have Militær, for saa vidt jeg forstaaer mig paa det, er der ikke Kaserner og Indretninger, egnede til Rekrutuddannelse, andre Steder end i Haderslev og i Sønderborg.

Derimod vil jeg gaa med til noget andet af det, som det ærede Medlem Hr. Rasmus- sen omtalte, nemlig en Indskrænkning af Politistyrken dernede. Ogsaa jeg finder, vi har for meget Politi, og at der paa dette Omraade vil kunne og bør spares noget. Det vilde endogsaa imødekomme et al- mindeligt Ønske hos Befolkningen dernede, om der spares noget paa dette Omraade.

Hans Jacob Sørensen: Jeg vil benytte Lejligheden til at takke den ærede Ordfører

for Venstre Hr. J. A. Hansen og Ordføreren for det konservative Folkeparti (Parkov) for, at de har givet Tilslutning til den Tanke, jeg gjorde mig til Talsmand for ved Finans- lovens første Behandling: at der skulde gives de værnepligtige, der blev udskrevet ved Sessionen, hvad enten de blev indkaldt eller ej, Meddelelse derom. Jeg haaber, at den højtærede Forsvarsminister og den højtærede Indenrigsminister nu for Alvor vil tage Sagen op til Overvejelse og sørge for, at det sker.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen omtalte Garden som et rent Elitekorps, der ikke gjorde Nytte. Jeg kan for det første ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem vil forene de to Udtryk: „rent Elitekorps“ og: „der ikke gør Nytte“, for et Elitekorps betyder et første Klasses Korps. Jeg skal aldeles ikke komme ind paa at tale om Besparelser med Hensyn til dette Elitekorps, men maa protestere mod Udtalelsen om, at det ikke gør Nytte. Jeg har selv gjort Tjeneste i Garden i omtrent to Aar og kan forsikre det ærede Medlem om, at Garden i Tilfælde af, at der skal bruges et Militær- korps her i Landet, netop er et Korps, der kan bruges, og som man kan vente vil gøre Nytte. Den Uddannelse, Garden faar, er ogsaa i rent felttjenestemæssig Henseende saadan, at den kan blive et virkeligt Elite- korps, og jeg kan føje til, at den Regering, som Socialdemokratiet støttede, Ministeriet Zahle, var opmærksom paa, at Livgarden var et Elitekorps, thi i de Dage, da de store Uroligheder fandt Sted her i København i Vintermaanederne 1918, stod Garden op- marcheret inde paa Garderkasernen, havde faaet skarpe Patroner udleveret og var rede til Tjeneste. Jeg saa det ikke omtalt i de socialdemokratiske Blade, men jeg saa, at de socialdemokratiske Blade i Paaskedagene med mange Ord omtalte, at der var Soldater i Beredskab paa Amalienborg Slot med skarpladte Geværer, og det blev bebrejdet det daværende Ministerium. Men vi ser altsaa, at Ministeriet Zahle ogsaa har haft Folk med skarpladte Geværer i Beredskab, navnlig Elitekorpset Garden. Jeg var selv blandt dem, som fik skarpe Patroner ud- leveret.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Jeg takker de ærede Ordførere for Ven- stre (J. A. Hansen) og for det konserva- tive Folkeparti (Parkov) for den udelte Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og det var mig en særlig Glæde senere at høre en af Repræsentanterne for de søn- derjydske Landsdele, Hr. Refshauge, ube-